

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ing. Jaroslava Zelenky, Ph.D. a soudců JUDr. Alexandry Jiříčkové a JUDr. Ivany Parvoničové v insolvenční věci

dlužníka: **Radek Mořkovský**, narozený 13. srpna 1968, IČO 61319210
bytem Lipová 50, 431 01 Spořice

o odvolání dlužníka proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 15. listopadu 2023, č. j. KSUL 69 INS 13634/2020-B-74,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 15. listopadu 2023, č. j. KSUL 69 INS 13634/2020-B-74, se v bodech I., II. výroku potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Ve výroku uvedeným usnesením Krajský soud v Ústí nad Labem zrušil schválené oddlužení dlužníka Radka Mořkovského (dále jen dlužník; bod I. výroku), prohlásil na jeho majetek konkurs (bod II. výroku), jenž bude projednáván jako nepatrný (bod III. výroku), konstatoval, že účinky konkursu nastávají zveřejněním rozhodnutí v insolvenčním rejstříku (bod IV. výroku), a že v rozsahu, ve kterém není dlužník oprávněn nakládat s majetkovou podstatou, přechází toto na insolvenční správkyňu Mgr. Ing. Ivanu Zálešákovou (dále jen správkyňe; bod V. výroku), a uložil jí související povinnosti (body VI., VII. výroku).
2. V odůvodnění tohoto usnesení soud I. stupně zejména uvedl, že usnesením ze dne 29. 7. 2020 zjistil úpadek dlužníka a povolil jeho řešení oddlužením, a že usnesením ze dne 31. 5. 2021 schválil oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Ze zpráv správkyňe vyplynulo, že není plnění z daru zasíláno pravidelně, a že neplní dlužník podstatné povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, když nepředkládá přehledy příjmů, když se nesnaží vykonávat přiměřenou výdělečnou činnost, a když se správkyňi nekomunikuje, nepřebírá si poštu a ani neodpovídá na e-maily, což dokládala správkyňe nevyzvednutou obálkou a přehledem nevyřízených e-mailových zpráv. Dne 28. 9. 2023 MALTOP - EKO s.r.o. sdělila, že má za dlužníkem pohledávku, jež vznikla v průběhu oddlužení, z titulu nároku na náklady exekuce vyklizením nemovitých věcí ve výši 305 500 Kč, a jež dále narůstá. Dále Finanční úřad pro Ústecký kraj, Územní pracoviště v Chomutově, sdělil, že vznikl dlužníku v průběhu oddlužení dluh ve výši 13 964 Kč z titulu daňových nedoplatků, jenž je vykonatelný. Na jednání konané dne 11. 5. 2023 se dlužník bez omluvy nedostavil, ač byl řádně obeslán. Správkyňe uvedla, že s ní dlužník nekomunikuje, že mu vznikl během oddlužení dluh vůči finančnímu úřadu, a že jí dosud nevydal ke zpeněžení movité věci sepsané do soupisu majetkové podstaty. Z dalšího jednání nařízeném k podnětu MALTOP - EKO s.r.o. na den 19. 10. 2023 v 11:30 hodin se dlužník z důvodu pracovní neschopnosti omluvil, proto soud odročil jednání na stejný den ovšem na dobu trvání povolených vycházek dlužníka (od 13:00 do 19:00). Dlužník se však opět bez omluvy nedostavil, pročež správkyňe sdělila, že je situace stále stejná. Proto navrhla zrušení oddlužení a prohlášení konkursu na majetek dlužníka, neboť se na účtu majetkové podstaty nachází finanční prostředky z prodeje předmětu zajištění ve výši 1 095 359,63 Kč (hyperocha) a dlužník dosud nevydal své movité věci ke zpeněžení. Dne 8. 11. 2023 sdělila MALTOP - EKO s.r.o., že dlužníková povinnost zaplatit náklady exekuce vyklizením již činí částku 432 267,27 Kč. Ze zprávy správkyňe ze dne 9. 11. 2023 vyplynulo, že aktuální míra uspokojení činí 1,33 %.

3. Soud I. stupně tak po posouzení věci dospěl k závěru, že dlužník neplní podstatné povinnosti schváleného oddlužení, že dluží věřitelům na splátkách nezanedbatelnou částku, že nepředkládá přehledy příjmů, že se nedostavuje k jednání soudu, a že mu navíc vznikly po schválení oddlužení peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti. Proto postupoval podle § 418 odst. 1 insolvenčního zákona (dále jen IZ) zrušil schválené oddlužení dlužníka a prohlásil na jeho majetek nepatrný konkurs, jelikož vlastní majetek, který lze zpeněžit.
4. Jen proti bodům I., II. výroku tohoto usnesení se dlužník včas odvolal (B-77), a požadoval, aby je odvolací soud zrušil, a aby „ponechal řešení úpadku dlužníka formou oddlužení“. V odvolání zopakoval, že veškeré movité věci sepsané do soupisu majetkové podstaty vydal správce ke zpeněžení (Motocykl Honda CBR 1100, speciální automobil), že je však správce nechala v areálu Lipová 50, Spořice (dále jen areál), a že tedy není pravda, že tyto nevydal. Dlužník předal správce veškeré podklady, jež požadovala vč. nájemní smlouvy uzavřené s Martinou Lukačovskou, protože již na počátku řízení dlužník uvedl a osvětlil veškeré věci týkající se stavu areálu, a že v něm M. Lukačovská podniká a investovala do něj finanční prostředky, resp. že celé vybavení bytových jednotek a provozovny, jakož i uskladněné zboží náleží nájemce (M. Lukačovské). Pokud jde o pohledávku MALTOP - EKO s.r.o. za vyklizení areálu, pak tuto dlužník zcela popírá, neboť se v areálu nacházely pouze věci zapsané do soupisu majetkové podstaty, jež vydal správce, a na niž tedy přešlo dispoziční oprávnění. Dlužník tedy nemůže nést odpovědnost za to, že správce areál před jeho prodejem nevyklidila, a že nevypověděla nájemní smlouvu M. Lukačovské a nenařídila jí areál vyklidit, přestože věděla, že má zde pronajímatelka své vybavení, zboží atd. Rovněž i pohledávka za majetkovou podstatou uplatněná finančním úřadem padá na MALTOP - EKO s.r.o. a nikoli na dlužníka, což plyne z rozhodnutí vydaného odvolacím finančním ředitelstvím, jež již dlužník soudu předložil. Dlužník dále nesouhlasil s výší nedoplatku na srážkách ze mzdy, která podle něj činí jen 46 396 Kč, protože ohledně doložení příjmů uvedl, že požádal mzdovou účetní o zaslání výplatních pásek správce, a že měl za to, že je vše v pořádku, neboť neobdržel žádnou výzvu. V tomto směru se tedy dlužník omlouvá a pokusí se zjednat nápravu. Dále nesouhlasí s tím, že by se správce nekomunikoval a nereagoval na její výzvy. Naopak s ní vždy komunikoval telefonicky, protože i odmítá, že by se bez omluvy nedostavil na nařizené jednání. Insolvenční soud sice odročil jednání na odpolední hodiny v době vycházek dlužníka při jeho pracovní neschopnosti, avšak dlužník se zdržoval v obci Vlastějovice, což je patrné i z „neschopenky“, a což je zhruba 180 km od Ústí nad Labem; cesta vlakem by trvala nejméně 5 hodin a cesta autobusem 4 hodiny bez přestupů. Navíc se dlužníkův zdravotní stav stále zhoršuje a je opět v pracovní neschopnosti od 13. 9. 2023. Dlužník je tedy přesvědčen, že řádně plní podmínky oddlužení, že vydal veškerý svůj majetek ke zpeněžení, a že vynakládá veškeré své úsilí, aby uhradil svým věřitelům co nejvíce, když pohledávky zajištěných věřitelů byly již uspokojeny v rozsahu 100 % jejich hodnoty a při rozdělení finančních prostředků nacházejících se na účtu majetkové podstaty ve výši 1 373 461,20 Kč mezi nezajištěné věřitele by ti to byli uspokojeni v rozsahu 36,39 % hodnoty jejich pohledávek.
5. Správce ve vyjádření k odvolání (B-79) uvedla především to, že se dlužník o plnění podmínek svého oddlužení nestaral, že nebyl ani schopen zajistit řádné srážky ze mzdy či poskytování přislíbeného daru, že naopak nechával své dluhy narůstat a vymlouval se na ostatní, a že se snažil vše dohánět až poté, co všem došla s jeho liknavým jednáním trpělivost. Správce odmítá porušení jakékoliv své povinnosti v dané věci. Dlužník věděl, že má uloženou povinnost areál vyklidit, místo toho opakovaně účelově a nepravdivě tvrdí, že jej opustil včetně svých věcí. Dne 29. 6. 2023 přitom sám dlužník během exekučního úkonu soudnímu exekutorovi potvrdil (do protokolu), že „některé věci mohou být moje, asi zde zůstaly“, „některé věci jsou sepsané do insolvence, některé patří společnosti, kde jsem byl ustanoven likvidátorem“. O tom, že dlužník areál i se svými věcmi neopustil, dále svědčí též osobní doklady (platný cestovní pas apod.) a další podklady, které rozhodně nemohou z povahy jejich obsahu patřit M. Lukačovské. Krom jiného bylo nalezeno i několikero šanonů s doklady dlužníka týkajícího se jeho podnikatelské činnosti

vč. torza účetnictví a věci náležející likvidované společnosti dlužníka vč. nákladního přívěsu, jenž dlužník údajně prodal jiné své již zrušené společnosti. Správkyně dále odmítá tvrzení dlužníka, že exekutor ani MALTOP - EKO s.r.o. neumožnili M. Lukačovské dne 29. 6. 2023 areál vyklidit, resp. odvést si své movité věci, neboť z protokolu je zřejmé, že si M. Lukačovská část svých věcí se souhlasem oprávněného MALTOP - EKO s.r.o. během exekučního zásahu převzala a u ostatních souhlasila s tím, že mohou být umístěny do náhradního skladu; svůj souhlas stvrdila připojením svého podpisu nejen k závěru protokolu, ale též k jejímu výslovnému prohlášení, v němž krom potvrzení rozsahu věcí vydaných M. Lukačovské tato mimo jiné uvedla a podepsala, že „žádá a souhlasí s převozem ostatních věcí do skladu“. Je tedy zřejmé, že je tvrzení dlužníka, že areál opustil již v únoru 2023, nepravdivé; navíc zde měl dlužník i jím ovládaná společnost RM PRODUCTS s.r.o. v likvidaci, jejíž je jediným společníkem, jednatelem i likvidátorem, i v době po dražbě nadále evidováno místo trvalého pobytu či provozovnu a dlužník opakovaně trval na tom, že si zde bude přebírat poštu. Rovněž dlužníkové tvrzení, že povinnost vyklidit areál měla správkyně, je jen další výmluvou, neboť do doby prohlášení konkursu nemohla správkyně s movitými věcmi dlužníka nacházejícími se v areálu vyjma Motocyklu Honda a obrněnce nijak disponovat. K tvrzení nájemní smlouvě uzavřené s M. Lukačovskou správkyně uvedla, že neměla důvod k této absolutně neplatné smlouvě přihlížet, a tedy ji ani vypovídat. Opakující se argumentace dlužníka ohledně nájemní smlouvy, již měl údajně uzavřít dne 28. 4. 2018, je zcela neakceptovatelná, neboť byla její absolutní neplatnost konstatována Krajským soudem v Ústí nad Labem v jeho usnesení č. j. 10 Co 246/2022-187. Dlužník nebyl oprávněn zatěžovat své nemovité věci (areál) ve prospěch své přítelkyně M. Lukačovské ani kohokoliv jiného; 7 pravomocných exekučních příkazů, které byly dlouhodobě zveřejněné a dostupné v katastru nemovitostí v době před 1. 1. 2018 (LV 472) totiž jakékoliv zatížení dotčených nemovitých věcí zakazovaly s následkem absolutní neplatnosti případných dispozičních jednání dlužníka. Správkyně tedy považuje argumentaci dlužníka za zavádějící a nepodloženou, o čemž ostatně svědčí i obsah trestního oznámení ze dne 25. 5. 2018, v němž dlužník uvedl, že hodlá areál, v němž se nachází velké množství jeho věcí a stavebního materiálu pocházejících z jeho podnikatelské činnosti apod., nadále bez jakýchkoliv omezení „do budoucna a prozatím nastalo“ užívat, a to nejen k bydlení, ale i ke své podnikatelské činnosti. Dále tvrdil, že se k němu přesunula i jeho tehdy nová přítelkyně M. Lukačovská, jež si měla do kotelny nacházející se v areálu uskladnit pánské jízdní kolo a měla si i přivést nějaké osobní věci. Uvedené přitom zcela odpovídá skutečnosti, neboť o cca 5 let později byly při exekučním zásahu v areálu zjištěny tuny věcí ze stavební činnosti a jiných podnikatelských i výdělečných činností dlužníka a dále se zde nacházely i nějaké osobní věci M. Lukačovské, jež si tato se souhlasem oprávněného téhož dne za asistence dlužníka odvezla zmiňovaným nákladním vozem. Je tedy zřejmé, že dlužník uloženou povinnost vyklidit areál nesplnil, a že je jeho opakovaná argumentace účelová a nepravdivá. Proto považovala správkyně napadené usnesení za věcně správné a navrhl, aby je odvolací soud potvrdil.

6. Dlužník v replice na vyjádření správkyně (B-82) zopakoval svoji odvolací argumentaci, na níž setrval.
7. Správkyně pak následně znovu vyvracela tvrzení dlužníka (B-85) o údajném zhoršení jeho zdravotního stavu, což nebylo ničím doloženo, a předložila nově vydaná soudní rozhodnutí vyvracející jeho opakovanou odvolací argumentaci. Rozvedla liknavý přístup dlužníka jako likvidátora v jím likvidované společnosti RM Products s.r.o., jejíž věci byly uskladněny v areálu a jejichž nevyklizením dlužník zapříčinil vznik pohledávky MALTOP - EKO s.r.o. Poukazovala na usnesení Okresního soudu v Chomutově č. j. 26 EXE 6555/2023-167, dle něhož skutečnost, že povinný dlužník opustil vyklizovanou nemovitost nepostačuje ke splnění jeho povinnosti ji vyklidit a vyklizenou jí předat oprávněnému MALTOP - EKO s.r.o.
8. Při jednání před odvolacím soudem dlužník poukazoval na svůj zdravotní stav, listiny předložené vydavatelem MALTOP - EKO s.r.o. měl za zmanipulované, opakovaně zpochybňoval průběh exekučního vyklizení nemovitosti (areálu) a trval na tom, že se správkyní řádně komunikoval.

9. Vrchní soud v Praze přezkoumal usnesení v napadeném rozsahu i řízení jeho vydání předcházející podle § 212 a § 212a o.s.ř. a dospěl k těmto zjištěním a závěrům:
10. Podle § 418 IZ insolvenční soud schválené oddlužení zruší a současně rozhodne o způsobu řešení dlužníkovu úpadku konkursem, jestliže a) dlužník neplní podstatné povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, nebo b) v důsledku zaviněného jednání vznikl dlužníku po schválení oddlužení peněžitý závazek po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti, nebo c) dlužník není v důsledku okolností, které zavinil, po dobu delší než 3 měsíce schopen splácet v plné výši ani pohledávky podle § 395 odst. 1 písm. b), jestliže vznikly po rozhodnutí o úpadku, anebo d) to navrhne dlužník (odst. 1). Má se za to, že dlužník zavinil vznik peněžitého závazku podle odstavce 1 písm. c), byl-li k jeho vymození vůči dlužníku nařízen výkon rozhodnutí nebo exekuce (odst. 2). Insolvenční soud schválené oddlužení zruší a současně rozhodne o způsobu řešení dlužníkovu úpadku konkursem také tehdy, vyjdou-li po schválení oddlužení najevo okolnosti, na jejichž základě lze důvodně předpokládat, že oddlužením je sledován nepoctivý záměr (odst. 3). Insolvenční soud nerozhodne spolu se zrušením oddlužení o způsobu řešení dlužníkovu úpadku konkursem, zjistí-li, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující, ledaže a) návrh na povolení oddlužení byl podán společně s insolvenčním návrhem, b) dlužník požádal, aby byl způsobem řešení jeho úpadku konkurs, a c) zaplatil zálohu na náklady insolvenčního řízení, stanovil-li mu soud povinnost k její úhradě podle § 108 odst. 2 a 3 (odst. 4). Jestliže insolvenční soud nerozhodne o způsobu dlužníkovu úpadku konkursem podle odstavce 4, insolvenční řízení zastaví; současně rozhodne o odměně insolvenčního správce a jeho nákladech a zproští insolvenčního správce jeho funkce. Nebyla-li osobě podle § 390a odst. 1 písm. a) dosud vyplacena odměna za sepsání a podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390a odst. 3, insolvenční soud současně uloží dlužníkovi povinnost ji uhradit, byla-li uplatněna podle § 390a odst. 5 (odst. 5). Na základě upraveného seznamu pohledávek lze po zastavení insolvenčního řízení zahájeného na základě insolvenčního návrhu podaného věřitelem podat návrh na výkon rozhodnutí nebo exekuci pro zjištěnou neuspokojenou pohledávku, kterou dlužník nepopřel; toto právo se promlčí za 10 let od zastavení řízení podle odstavce 5 (odst. 6). Rozhodnutí podle odstavce 1 a 3 může insolvenční soud vydat, jen dokud nevezme na vědomí splnění oddlužení. Učiní tak po jednání, které insolvenční soud nařídí vždy, navrhl-li to insolvenční správce nebo věřitel nebo trvá-li na něm dlužník. Platí, že dlužník na jednání netrvá, jestliže se tak přes výzvu insolvenčního soudu nevysloví do 10 dnů ode dne, kdy mu byla doručena. K tomuto jednání insolvenční soud předvolá dlužníka, insolvenčního správce, věřitelský výbor a věřitele, který zrušení oddlužení navrhl. Rozhodnutí podle odstavce 1 písm. a) až c) může insolvenční soud vydat i bez návrhu (odst. 7). Proti rozhodnutí podle odstavce 1 a 3 mohou podat odvolání pouze osoby uvedené v odstavci 7. Proti rozhodnutí o zastavení řízení mohou podat odvolání osoby uvedené v odstavci 7 a přihlášení věřitelé; právní mocí rozhodnutí se insolvenční řízení končí (odst. 8).
11. Podle § 398 odst. 3 IZ při oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty je dlužník povinen vydat insolvenčnímu správci majetek náležející do majetkové podstaty ke zpeněžení postupem obdobným podle ustanovení o zpeněžení majetkové podstaty v konkursu a dále do doby podání zprávy o splnění oddlužení měsíčně splácet nezajištěným věřitelům ze svých příjmů částku ve stejném rozsahu, v jakém z nich mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky.
12. Nejvyšší soud ČR ve svém usnesení ze dne 28. 2. 2013, sen. zn. 29 NSČR 12/2013, jehož závěry lze přiměřeně aplikovat i v tomto řízení, dovodil, že lhůta 5 let stanovená insolvenčním zákonem dlužníku ke splacení pohledávek věřitelů při schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře je lhůtou konečnou, přičemž její počátek určuje pro danou insolvenční věc vždy termín první splátky určený rozhodnutím o schválení oddlužení. Jestliže dlužník za trvání účinků schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře není schopen hradit měsíční splátky předpokládané podle schváleného oddlužení, ačkoliv řádně plní povinnosti uvedené v § 412 odst. 1 a 3 IZ, není to

důvodem k postupu podle § 418 odst. 1 písm. a) IZ; postup podle § 418 odst. 1 písm. b) IZ tím však není vyloučen. Důvodem pro zrušení oddlužení podle § 418 odst. 1 písm. b) IZ nemůže být bez dalšího momentální zhoršení příjmové situace dlužníka, jež mu v daném okamžiku neumožňuje poskytovat věřitelům pojatým do splátkového kalendáře plnění v rozsahu potřebném pro jeho celkové řádné splnění. Aby bylo možno uzavřít, že úspěšné završení oddlužení objektivně vzato nelze předpokládat, musí jít o situaci, kde je zcela zřejmé, že dlužník v časovém prostoru splátkového kalendáře nebude schopen současný nepříznivý vývoj procesu oddlužení zvrátit, anebo kdy se mu ani v rozumném časovém horizontu nepodařilo dosáhnout potřebných lepších výdělků či dalších příjmů, jež předpokládal, a není reálná naděje na změnu.

13. Nutno zdůraznit, že oddlužení je způsobem řešení dlužníkovy úpadku, který za zákonem stanovených podmínek vede k osvobození dlužníka od placení zbytku jeho dluhů podle § 414 a násl. IZ. K tomu však může dojít, jen pokud dlužník všechny své povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení řádně a včas splnil. Při oddlužení formou splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty je přitom soud již v jeho průběhu povinen zohlednit zjištění, že dlužník s ním spojené povinnosti v podstatné míře neplní, a že z toho důvodu nelze mj. očekávat završení oddlužení osvobozením dlužníka od placení zbytku jeho dluhů. Pak není důvodu vyčkávat splnění celého splátkového kalendáře, a naopak je třeba proces oddlužení za podmínek stanovených v § 418 IZ ukončit. K takovému rozhodnutí, učiněnému ve prospěch všech věřitelů, nepotřebuje insolvenční soud, jako strážce jejich společného zájmu, ani návrh některého z věřitelů.
14. V posuzované věci soud I. stupně zrušil schválené oddlužení dlužníka a prohlásil na jeho majetek nepatrný konkurs vycházející ze zjištění, že neplní dlužník podstatné povinnosti schváleného oddlužení, že nepředkládá přehledy svých příjmů, že se nedostavuje k jednání soudu, že dluží na splátkách věřitelům z důvodu své liknavosti nezanedbatelnou částku, a že mu navíc vznikly po schválení oddlužení peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti, pročez vlastní dostatečný majetek, jenž lze zpeněžit.
15. Odvolací soud se s uvedenými zjištěními a z nich vyplývajícími závěry soudu I. stupně ve všem podstatném ztotožňuje a v podrobnostech odkazuje dlužníka na stručné, jasné a přesvědčivé odůvodnění napadeného usnesení, jehož skutkové závěry mají v obsahu insolvenčního spisu potřebnou oporu, přičemž tento stav zůstal nezměněn i za odvolacího řízení.
16. Odvolací soud totiž zastává názor, že si oddlužení zaslouží výlučně dlužník, jenž aktivně spolupracuje s insolvenčním správcem a soudem I. stupně, tedy který zejména zavčasu, úplně a pravdivě informuje o svých majetkových, výdělečných a sociálních poměrech, jakož i poskytuje patřičnou součinnost, účastní se nařízených jednání, předkládá pravidelné přehledy svých příjmů a nevyhýbá se svým základním povinnostem, což však dlužník v daném případě jednoznačně nečinil, pročez navíc zavinil vznik peněžitého závazku po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti ve značné výši. Proto nelze postupu soudu I. stupně, jenž za této situace zrušil schválené oddlužení dlužníka dle § 418 odst. 1 písm. a), b) insolvenčního zákona (dále jen IZ), vytknout žádné pochybení. Navíc lze popsané jednání dlužníka podle názoru odvolacího soudu hodnotit rovněž tak, že dlužník přistupoval k plnění svých povinností v insolvenčním řízení lehkomyšlně či nedbale (§ 395 odst. 2 IZ), ne-li přímo nepoctivě (§ 418 odst. 3 IZ).
17. Přezíravý přístup dlužníka v dané věci se přitom podává též z obsahu jeho odvolání (B-77), v němž dlužník předně opět poukázal na „nájemní smlouvu“ údajně uzavřenou dne 28. 4. 2018 s M. Lukačovskou coby jeho osobou blízkou s tím, že tato zde měla provozovat svou živnost a investovat finanční prostředky, a že jsou veškeré zde se nacházející věci movité vč. vybavení domácnosti v jejím osobním vlastnictví, resp. že žádné z nalezených věcí dlužníku nepatří. Dlužníkovi však je/bylo dobře známo, že byla předložena nájemní smlouva s ohledem na dřívější pravomocné exekuční příkazy (B-42; B-56) zveřejněné v katastru nemovitostí nejméně od roku 2015 se zákazem jakéhokoliv zatížení areálu od počátku neplatná, což ostatně konstatoval i Krajský soud v Ústí nad Labem jako soud odvolací ve věci projednávané pod sp. zn. 10 Co 246/2022,

v níž se Martina Lukačovská marně (bezdůvodně) domáhala zrušení usnesení o přiklepu žalobou pro zmatečnost (usnesení ze dne 2. 5. 2023, č. j. 10 Co 246/2022-187; B-56). Je tedy zřejmé, že to byl pouze dlužník, kdo měl povinnost areál ve stanovené lhůtě vyklidit a současně měl i povinnost zajistit vyklizení věcí osob, jež dovozují svá užívací práva, tj. M. Lukačovské a jejího syna, jakož i likvidované korporace dlužníka RM PRODUCTS s.r.o. Navíc odhlédneme-li od absolutní neplatnosti zmíněné smlouvy, pak je nepochybné, že tato byla dlužníkem předložena zcela zjevně účelově s úmyslem ztížit zpeněžování jeho majetku. Smlouva byla údajně uzavřena a podepsána dne 28. 4. 2018, avšak v této době byl dlužník podle svých slov „na rybách ve Španělsku“ a vrátil se do ČR až dne 5. 5. 2018, jakož i jeho přítelkyně (M. Lukačovská), jež se k němu prý v tomto období „částečně přestěhovala s několika osobními věcmi a horským kolem“, byla dle tvrzení dlužníka v bydlišti dlužníka převážně nepřítomna a ani nebyla v dosahu města Chomutov (cca 3 km od bydliště dlužníka - areálu) s tím, že se vrátí až 28. 5. 2018 (viz úřední záznam o podání vysvětlení ze dne 25. 5. 2018, č. j. KRPÚ-106178-4/TČ-2018-040223; B-56). Z uvedeného tak vyplývá, že dlužník od počátku insolvenčního řízení záměrně uváděl zavádějící, nepravdivé a rozporuplné skutečnosti, jimiž se společně se svou přítelkyní a jejím synem evidentně snažili přinejmenším oddálit nevyhnutelné zpeněžení nemovitého i movitého majetku dlužníka, jakož i následné vyklizení areálu, o čemž ostatně mj. svědčí i jejich obstrukční jednání při a po realizaci dražby samotné. Odvolací soud neuvěřil ani tvrzení dlužníka, že areál „opustil“ již v měsíci únoru 2023 i se svými veškerými věcmi. Z předložené fotodokumentace a z předložených listinných důkazů (zejména B-56, B-57, B-58, B-59, B-60, B-61, B-68 a B-70) je zcela nepochybné, že v průběhu výkonu exekuce vyklizením dne 29. 6. 2023, u něhož byl dlužník osobně přítomen cca od 10.45 hod. min do 17.00 hod., bylo v areálu zajištěno nepřeborné množství dokumentů, věcí, stavebního materiálu, zásob, vozidel, kontejneru apod., u nichž není žádný pochyb o tom, že náleží přímo dlužníku příp. korporaci dlužníka RM PRODUCTS s.r.o., již se dlužník „snaží“ likvidovat již přes 15 let, a to vč. hodnotného a dosud funkčního majetku likvidované korporace (např. nákladní přívěs [REDAKCE], jež dlužník před lety údajně „prodal“ další své dnes již zaniklé korporaci). I přes svou osobní účast při vyklizení areálu však dlužník i nadále zarputile a lživě tvrdí, že zde žádné jeho věci zajištěny nebyly, a že tyto patří jeho přítelkyni M. Lukačovské, jež také dne 31. 7. 2023 uplatnila v rámci exekuce svá vlastnická práva ke všem zajištěným věcem, tedy i k majetku, jež prokazatelně patří dlužníku. V tomto směru odvolací soud podotýká, že tvrzení dlužníka o tom, že bylo M. Lukačovské exekutorem zamezeno odvézt si „její věci“ nemůže na dané věci změnit ničeho, a že tato otázka bude řešena v rámci exekučního řízení. Nicméně dlužník byl při exekučním úkonu osobně přítomen a byl tedy naprosto jasně srozuměn s tím, jaké a čí věci zde byly zajištěny, pročez celý den pomáhal své přítelkyni „její věci“ odstěhovat, resp. nakládat do přistaveného nákladního vozidla, a to i přes svůj „značně zhoršený zdravotní stav“, jež mu dle jeho sdělení opakovaně brání v účasti na nařízených soudních jednání. Lze tedy shrnout, že námitky dlužníka ohledně uplatněné pohledávky vydražitelem MALTOP - EKO s.r.o. mající původ v nákladech exekučního řízení sp. zn. 176 EX 76/23 nemají žádné opodstatnění, neboť je zřejmé, že dlužník svou povinnost zpeněžený areál vyklidit nesplnil, a že to ani neměl v úmyslu. Naopak činil veškeré kroky směřující ke zmaření zpeněžení a předání areálu vydražiteli, což se však neslučuje s odpovědným přístupem dlužníka, jež by si zasloužil ochranu institutu oddlužení.

18. Třeba dlužníkovi znovu připomenout, že mu jako povinnému byla exekučním titulem, kterým bylo usnesení soudního exekutora JUDr. Jana Bohutínského ze dne 6. 9. 2022, č. j. 158 ED 13/21-44, jež nabylo právní moci dne 11. 1. 2023, uložena povinnost zpeněžený areál vyklidit. Dlužníkovi tak jako povinnému vznikla povinnost nemovitost vyklidit a vyklizenou ji předat oprávněnému MALTOP - EKO s.r.o. Skutečnost, že dlužník jako povinný osobně opustil vyklizovanou nemovitost jen se svými osobními věcmi, sama o sobě nestačí ke splnění jeho povinnosti vyklidit nemovitost a vyklizenou ji předat oprávněnému MALTOP - EKO s.r.o. Podle doložené fotodokumentace se v nemovitosti stále nacházel stavební materiál, pracovní pomůcky, listinné dokumenty a jiné věci. Pokud se dlužník stále tvrdošíjně brání tím, že mu tyto věci nepatří,

ale třetím osobám případně společností, v nichž byl jediným statutárním orgánem, pak tato obrana dlužníka neobstojí. Jestliže byly tyto věci v nemovitosti uloženy, byť třetími osobami se souhlasem dlužníka, pak se exekuční titul ukládající povinnost dlužníkovi vyklidit nemovitost vztahuje i na ty případy, kdy z vyklizované nemovitosti mají být vykázáni všichni, kteří odvozují užívání nemovitosti od povinného dlužníka. Tato skutečnost se vztahuje, jak na společnost, tak i na bývalou partnerku dlužníka, přičemž tato povinnost je vázána nejen na opuštění nemovitosti těmito osobami, ale i na povinnost vyklidit movité věci patřící těmito osobám. V daném případě nedošlo k vyklizení areálu, když se zde prokazatelně stále nacházely movité věci, přičemž není rozhodující, zda jsou tyto věci přímo ve vlastnictví povinného dlužníka nebo jsou ve vlastnictví osob, které odvozovaly své právo užívání k vyklizované nemovitosti od dlužníka, když zde tyto věci uložily s jeho souhlasem (k tomu srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 1. 2013, sp. zn. 20 Cdo 3054/2011).

19. Lze tedy uzavřít, že dlužníkem zaviněný vznik nového peněžitého závazku po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti vůči vydražiteli MALTOP - EKO s.r.o. ve výši nejméně 305 500 Kč na exekučních nákladech, dlužník ničím nevyvrátil.
20. Pokud jde o dlužníkův dluh na srážkách ze mzdy, pak dlužník toliko sporuje jeho skutečnou výši (rozdíl cca 7 000 Kč), nikoli však jeho samotnou existenci ve výši 46 396 Kč, protože jeho nepodložené tvrzení o možné nápravě považuje odvolací soud opět za účelové stejně jako jeho nepodložené tvrzení, že přehledy příjmu nedokládal, neboť se domníval, že mzdová účetní zasílá k jeho žádosti výplatní pásky správce. Odvolací soud zdůrazňuje, že pravidelné předkládání přehledu příjmů vždy k 15. březnu a k 15. září kalendářního roku za uplynulých 6 kalendářních měsíců (§ 412 odst. 1 písm. d/ IZ) je jednou z primárních a osobních povinností dlužníka, jež mu ukládá zákon, a že tyto má předkládat nejen správce, ale rovněž insolvenčnímu soudu a věřitelskému orgánu, což dlužník opět vůbec nečinil. Pokud se tedy dlužník toliko spoléhal na údajnou součinnost mzdové účetní a o nic víc se dále nestaral, jde taková okolnost plně k jeho tíži. Co se týče tvrzení dlužníka o tom, že se nemohl zúčastnit nařízeného jednání u soudu I. stupně, jež bylo k jeho žádosti odročeno na stejný den v době jeho povolených vycházek při pracovní neschopnosti (úrazu), z důvodu velké vzdálenosti (Vlastějovice – Ústí nad Labem), pak je s podivem, že mu tato nebrání v pravidelných kontrolách, když byla pracovní neschopnost vystavena praktickým lékařem ordinujícím v Mostě, ul. Tyršova 3460, což je prakticky stejná vzdálenost jako do Ústí nad Labem. Je tedy otázkou, zda se dlužník skutečně na uvedené adrese zdržuje, či zda se opět jedná jen o účelovou argumentaci, neboť si lze jen stěží představit, že by po utrpění tak závažného úrazu [REDAKCE], jenž si vyžaduje dlouhodobou pracovní neschopnost, dlužník primárně využil lékaře vzdáleného cca 180 km a podnikal za tímto účelem cestu dle sdělení dlužníka v rozsahu min. 5 hodin tam a 5 hodin zpět. Nicméně tato otázka není pro posouzení věcné správnosti napadeného usnesení nijak významná, a proto se jí odvolací soud dále nezabýval. Ostatně z protokolu o jednání ze dne 19. 10. 2023 (B-69) zcela jasně vyplývá, proč soud I. stupně jednal v nepřítomnosti dlužníka a z jakých důvodů nepovažoval jeho sdělení (B-65) za řádnou omluvu, protože odvolací soud se s tímto názorem soudu I. stupně zcela ztotožňuje.
21. Konečně pokud jde o výtku dlužníka ohledně jeho dluhu vůči finančnímu úřadu, a že tato daňová povinnost údajně dopadá na MALTOP - EKO s.r.o., což plyne z předloženého rozhodnutí odvolacího finančního ředitelství (B-67), pak v tomto směru lze dlužníku přisvědčit, že původní rozhodnutí finančního úřadu ve věci hromadného předpisného seznamu na daň z nemovitých věcí za zdaňovací období roku 2023 bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, a že byl nařízen přezkum tohoto rozhodnutí za účelem jeho zrušení. Nicméně rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství Brno ze dne 20. 4. 2023, č. j. 31780/23/5100-00460-708633 (B-67) se týká jen nového přezkoumání daně z nemovitých věcí za rok 2023 ve výši 7 373 Kč a nijak se nedotýká věcné správnosti výkazu nedoplatků Finančního úřadu pro Ústecký kraj, územní pracoviště Chomutov ke dni 28. 2. 2023 (13 964 Kč) vycházejícího z platebních výměrů na daň z nemovitých věcí na léta 2021 a 2022 (B-39). Jinými slovy řečeno, dlužníkem zaviněný vznik nového peněžitého závazku

po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti vůči státu (Finančnímu úřadu pro Ústecký kraj, územní pracoviště Chomutov) ve výši 13 964 Kč na dani z nemovitých věcí (za léta 2021 a 2022), dlužník rovněž ničím nevyvrátil.

22. Pokud jde o výdělečnou činnost dlužníka, z níž mu plynulo při plném pracovním úvazku od 1. 9. 2019 hrubého měsíčně pouhých 13 350 Kč a od 1. 1. 2023 pak 17 300 Kč, nepovažuje ji odvolací soud za přiměřenou možností a schopností dlužníka za situace, kdy průměrná mzda v ČR byla podstatně vyšší (34 125 Kč v roce 2019, 35 611 Kč v roce 2020, 37 839 Kč v roce 2021, 40 353 Kč v roce 2022, 43 341 Kč v roce 2023; zdroj: <https://www.kurzy.cz/makroekonomika/mzdy/>).
23. Řádnou a dostatečnou součinnost dlužníka se správkyní, uspokojivou komunikaci s ní a ani plnění základních povinností dlužníka v oddlužení (§ 412 IZ) nebylo lze v odvolacím řízení osvědčit třemi datovými zprávami ze dne 2. 8. 2023, 16. 10. 2023 a 17. 1. 2024 (B-93), resp. nelze jimi vyvrátit věcnou správnost zpráv správkyně o (ne)plnění oddlužení (B-46, B-51, B-73).
24. Lze tedy shrnout, že dlužník prakticky od počátku neplnil své povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, že nevykonával přiměřenou výdělečnou činnost, že nebyly na pohledávky nezajištěných věřitelů hrazeny řádné splátky, že dlužník neposkytoval soudu ani správkyni patřičnou součinnost, že naopak značně ztěžoval postup zpeněžení svého majetku, že se přitom ani neúčastnil ani jednoho nařízeného jednání za účelem projednání zrušení oddlužení, že ani předkládal pravidelné přehledy svých příjmů, a že navíc zcela úmyslně zavinil vznik nových peněžitých závazků po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti ve značné výši, jež neustále narůstají.
25. Skutkový stav věci zůstal nezměněn i za odvolacího řízení, neboť dlužník nenabídl žádná (doložená) tvrzení, jimiž by mohl přesvědčit soud a své věřitele o tom, že je skutečně veden snahou o napravení své nezvládnuté ekonomické situace, a že má tedy upřímný zájem uspokojit pohledávky svých věřitelů v co nejvyšším možném rozsahu. Soud I. stupně tak nepochybil, když zrušil schválené oddlužení dlužníka a na jeho majetek prohlásil nepatrný konkurs, neboť se na účtu majetkové podstaty nachází finanční prostředky (hyperocha) postačující k uspokojení věřitelů.
26. Protože soudem I. stupně správně zjištěný skutkový stav věci zůstal nezměněn i za odvolacího řízení, shledal odvolací soud odvolání dlužníka neopodstatněným. Proto odvolací soud postupoval podle § 219 o.s.ř. a usnesení v napadených bodech I., II. výroku jako věcně správné potvrdil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné, jestliže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Krajského soudu v Ústí nad Labem dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o.s.ř.).

Toto rozhodnutí se považuje za doručené okamžikem jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku (§ 71 odst. 2 IZ); lhůta k podání dovolání začíná běžet ode dne, kdy bylo rozhodnutí doručeno adresátu zvláštním způsobem (§ 74 odst. 2 IZ). Proti ostatní části tohoto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Praha 8. dubna 2024

JUDr. Ing. Jaroslav Zelenka, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Kulštrunková.